

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: زنده یاد داکتر عبدالرحمان محمودی
فرستنده: میرویس ودان محمودی
۲۵ می ۲۰۱۸

معنی آزادی در حکومت خلق؟؟

منتشره در: «نداء خلق»، شماره نهم، ۹ ثور ۱۳۳۰

آزادی عبارت از متابعت قوانین و بقیود و مقررات پابند بودن و حس مسئولیت اجتماعی را در خود تربیه نمودن است. آزادی معادل وحشت و بربریت نیست. در یک حکومت دیموکراسی راحت و سعادت وجود داشته، هر کس در بیان نشرات، عقاید و آمال و تشکیلات آزاد سیاسی آزاد است ولی تا جائیکه مخل و مانع آزادی دیگران نگردد، و هر کس مجبور است مسئولیت خود را در جامعه احساس و قیود و مقررات آن را احترام کند.

آزادی وحشیانه در حقیقت در یک حکومت استبدادی وجود دارد، زیرا حاکم آزاد است که حسب میل و اراده خود با مقدرات مردم بازی کرده و بر حقوق آن‌ها بتنازد آزاد و فعال ما پیرید است که حیات و مامت و همه چیز مردم را با حرکت دو لب خود تعیین نماید، آزاد و مختار است که هرکرا بخواهد حبس کرده، کشته، مال و جاهش را بتاراج برده و اطفال صغیر و بی‌گنااهش را بدار بزند. مردم هم درین طرز اداره آزاد اند که اطاعت کنند یا عصیان، بخلق احترام نمایند و یا بی‌احترامی، آمرین خویش را

صیانت کنند و یا قتل. این‌ها حقایقی اند که کتاب مثبت ماضی با کمال وضاحت آن را بما نشان داده و هزاران امثله درخشان آن را قید کرده است.

در یک حکومت استبدادی هرچیز با زور و تحکم اجرا شده بر لبها مهر سکوت بوده و جریان امور بنفع چند نفر خدمت میکند. خلق هم ظاهراً مطیع و منقاد، اطاعت‌کار و فدائی، متملق و چاپلوس بوده و با مدهانه، ریا، نفاق، دروغ‌بافی، چال و نیرنگ روز خود را گذرانیده و جان و مال خود را صیانت میکنند. ولی این ظاهر آرام‌نمایی و غیرحقیقی بوده و هنگام فرصت طوفان‌های شدید در هر گوشه و کنار مملکت تولید شده، تر و خشک را با وحشت سوخته و انتقام‌مطلب را از کوتی و باغ و باغچه و هر که اتفاقاً بدست‌شان برسد می‌کشند. تاریخ بشر هزاران امثله این طرز اداره را نشان داده و ما هم همه شاهد این درام‌های ننگین بوده‌ایم. ولی اکنون ما مجبوریم خوف و دهشت، ریا و چاپلوسی، چال و نیرنگ، فریبکاری، رشوت‌دهی و رشوت‌ستانی و سایر مفاصد اخلاقی خود را که همه زاده استبداد اند ترک گفته و حس احترام قانون و مسئولیت اجتماعی را که در وجود ما توسط استبداد کشته شده است بیدار ساخته و یکبار بخود تکان داده و بدانیم که اگر ما از همه کس کار، فعالیت، صداقت، راستکاری و فداکاری آرزو میکنیم ما هم مسئولیتی داشته و مجبوریم فرایض و واجبات خود را در مقابل جامعه عملی سازیم، ما مجبوریم همان طوری که طالب احترام و عزت نفس خود میباشیم دیگران را نیز احترام نموده و بعزت‌النفس‌شان صدمه نزنیم.

ما مجبوریم همان قسمی که طالب حقوق و آزادی خود میباشیم آزادی و حقوق دیگران نیز تجاوز ننمائیم. ما مجبوریم، وظایف و واجبات خود را در مقابل جامعه، قانون و حق احساس کرده و این را هم بدانیم که در یک حکومت دیموکراسی مبارزه برای دفاع از حق نیز فرض ما است. ما مجبوریم باسناد قوانین جاریه بحقوق خود آشنا شده و در هر جا بمقابل حق خود پافشاری کرده و بهر کس بفهمانیم که ما دیگر هوشیار شده‌ایم و نمیشود بسهولت ما را فریب داد. در یک حکومت دیموکراسی مبارزه برای حق و مرام خود فقط از راه قانون و با مقاومت و ثبات ممکن بوده و هیچگاه نباید با زور و تشدد مراجعه کرد.

محمودی

یادداشت:

۱- هرچند ممکن است ویراستاران پورتال در برخی موارد با املاء و انشای نوشته بالا موافق نباشند، مگر برحسب امانتداری حین نشر اسناد تاریخ جنبش آزادیخواهانه و مترقی، عامدانه از ویراستاری نوشته خودداری به عمل آمده است.

۲- همان طوری که می‌بینید نوشته ۶۷ سال قبل از امروز نگاشته شده و مطالب را با فهم و برداشت‌های همان روز‌شان نگاشته اند، هرگاه فردی با فهم امروز از قضایا با این نوشته اختلاف داشته و یا آن را ناقص بداند، نباید چنان تعبیر گردد که گویا چنان شخصی نسبت به انسان بزرگی چون زنده یاد دکتر "عبدالرحمان محمودی" بی‌اعتناء و یا گستاخ است.

۳- طرز نگارش و شیوه ادبی مورد استفاده در نگارش، مبین آن است که راهیان جنبش انقلابی و آزادیخواهانه کشور برآستی حافظ فرهنگ و آداب نگارش گذشتگان اند، زیرا وقتی به نوشته‌های امروزی این طیف و آن نوشته ۶۷ سال قبل مراجعه صورت می‌گیرد، همه مشاهده می‌نماییم که کمترین تأثیر پذیری از هجوم فرهنگی بیگانگان در این نوشته‌ها ملاحظه می‌شود

اداره پورتال AA-AA